

РЕШЕНИЕ

№ 11143

гр. София, 08.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 16.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **10553** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.256 вр. чл.145 и сл. Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. пар.4б ал.4 от ДР на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража.

Образувано е по искане на П. В. С., изтърпяващ наказание "лишаване от свобода" в затвора в [населено място], съдът да разпорежи на ответната страна- Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" да прекрати бездействието си и да започне активна индивидуална и групова социална дейност и възпитателна работа с ищеца, като за това бъде определен подходящ срок.

В жалбата се твърди, че в периода от началото на 2021г. до настоящия момент със С. не се извършват никаква индивидуална и групова социална дейност и възпитателна работа. Счита се, че по този начин е лишен от цел, перспектива и надежда за постигане на облекчаване на положението си, като се работи индивидуално с него по превъзпитание и отношение към престъплението. В тази връзка се излагат твърдения, че от 2021г. не е награждаван и поощряван, с което ответната страна възпрепятства изпълнението на прогресивния план.

В придружително писмо, с което ответната страна е представила преписката, е посочено, че доказателствата по делото не се релевират с изнесеното в жалбата твърдение, както и че не е налице лишаването на осъдения от цел и перспектива. Според ответната страна липсват предпоставки за загуба на надежда за ресоциализация. Направен е подробен анализ на представените по делото доказателства, като се заключава, че твърденията на ищеца са неоснователни и не

кореспондират с изложените факти.

В съдебно заседание П. С. чрез адв. Ю. поддържа жалбата както и писмената защита, представена по делото.

Ответникът – ГДИН чрез юрк. Д. М. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на разноски.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като се запозна с изложените в искането на П. С. аргументи и доказателствата по административната преписка, намира искането за допустимо, но неоснователно.

В случая ищецът твърди, че е налице действие и/или бездействие на административния орган, свързано с изпълнение на индивидуалната работа с него като съдът следва да разпореди прекратяването му.

Съобразно нормата на чл.256, ал.1 АПК /с оглед препращането по пар. 4б, ал.4 от ЗИНЗС и тъй като жалбоподателят иска съдът да разпореди фактическо действие- да започне активна индивидуална и групова социална дейност и възпитателна работа с него / бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове.

За да е налице бездействие на административния орган, в случая на главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, следва да се касае за неизвършване на фактически действия, представляващи задължения на органа да действа, произтичащи пряко от нормативен акт. Определящо е, че задълженията за фактически действия на органа, както и тяхното съдържание, трябва да настъпват пряко по силата на правна норма и не трябва да са опосредени от допълнително волеизявление.

П. В. С. е постъпил в затвора [населено място] на 13.02.2018г. за изтърпяване на наказание по протокол № 161/13.02.2020г. на ОС – Варна по НЧД № 1446/2019г., като на осн. чл. 24 и 25 от НК е наложено едно общ най – тежко наказание, измежду наказания наложени по НОХД № 98/2007 на СВС и НОХД № 340/2014г. на ОС – Варна, а именно- дванадесет години „лишаване от свобода“.

На осн. чл. 68, ал.1 от НК е преведена в изпълнение и присъда по НОХД № 632/2004г. на РС – Димитровград, изменена с Решение № 302/2006г. по ВНОХД № 229/2006г. на ОС – Хасково в размер на две години „лишаване от свобода“ (начало на наказанието от 13.11.2019г. при първоначален строг режим от 21.02.2018г.) Режимът е заменен от строг на общ съгл. Заповед № 29/28.04.2021г. Прекатегоризиран е в открит тип със Заповед № 08/07.02.2023г.

По делото е представено и прието затворническото досие на л.св. П. С..

Съгласно чл. 156 от ЗИНЗС след приключване на програмата за адаптация за всеки осъден се изготвя индивидуален план за изпълнение на присъдата, който включва дейности и програми за въздействие за ресоциализация на осъдения, и който индивидуалния план се съобразява с вида и характера на извършеното престъпление, размера на наложеното наказание, оценката на осъдения и факторите, които формират риска от рецидив и от вреди и с оглед първоначалното място за изтърпяване на наложеното наказание лишаване от свобода. Съгласно чл. 158 от ЗИНЗС индивидуалната работа с осъдените включва: информирание относно правния и социалния статус и възможностите за облекчаване на условията за изтърпяване на наказанието, подпомагане за решаване на проблемни ситуации и изграждане на умения за преодоляване на трудности, насочване и посредничество към външни

организации за решаване на конкретни проблеми, мотивиране към активно участие и сътрудничество в подготовката за живот на свобода.

По-детайлно уреждане индивидуалният план има в разпоредбата на чл.129, ал.2 от ППЗИНЗС, според която той следва да съдържа : описание на рисковите нужди/проблемни зони, във връзка с които ще се работи;точно определяне на целите, съответстващи на конкретни нужди; конкретно определяне на трудовите, образователните, обучителните, културно-информационните, спортните и корекционните мероприятия за постигане на целите; отговорният служител за извършване на мероприятията; сроковете за изпълнение на мероприятията. Предвидена е възможност и за препланиране- чл.129, ал.4 от ППЗИНЗС, според която разпоредба същото се извършва въз основа на срока на наказанието и настъпилите промени в хода на поправителното въздействие.

От представените по делото доказателства се установява, че в посочения период от началото на 2021г. до датата на подаване на жалбата с ищеца са извършвани индивидуални и групови социални дейности. Установено е безспорно по делото, че е изготвен план за изпълнение на присъдата, налице са и текущи доклади за отчетена работа по присъдата, включващи и предложения за поощряване на лишения от свобода С. поради отговорно отношение към поставените му задачи, както и във връзка с плана на присъдата. Изготвените текущи доклади за периода включват анализ на поведението на ищеца в контекста на дейностите и мероприятията, осъществявани с негово участие.

Ищецът е започнал да изтърпява наказанието си при първоначален „строг режим“, който е заменен в „общ режим“ със Заповед № 29/28.04.2021г./л.117/. За добра дисциплина и активно сътрудничество в социалните дейности в оспорвания период е награден с „удължено свиждане за срок от 4 часа“ /Заповед № 146/23.03.2021г/. За целия си период на престой в пенециарното заведение С. е награждаван седем пъти. Със Заповед № 403/19.09.2022г. л.св. С. е бил назначен като работник в парова централа.

Във връзка с прогресивната система и настъпила поведенческа промяна, в резултат на провежданата корекционна дейност рискът към рецидив е редуциран от 46 точки до 35 точки и със Заповед № 08/07.02.2023г. С. е преведен на територията на затворническото общежитие от открит тип „Казичене“ от 24.02.2023г. Това му е дало възможност да изтърпява остатъка на наказанието си при смекчени условия и да работи извън пределите на общежитието, което редуцира срока на наказанието. Със Заповед № вр-2023-03-065/17.03.2023г. /л.13/ е назначен на външен работен обект в Община „Своге“. Последното, съгласно нормата на чл. 163, ал. 1 от ППЗИНЗС, има за цел именно превъзпитание и ресоциализация, както и способства за развитие на силните страни на лицето, които са били установени като такива именно при индивидуалната работа с него.

Трудовите мероприятия също съставляват част от социално-възпитателната работа при изпълнение на присъдата, съобразно с указаното в чл. 129 от ППЗИНЗС, а прилагането на наказания и награди на ищеца, за което също са налице данни от писмените доказателства по делото, са форми на възпитателната и корекционна работа, прилагана спрямо него. От доказателствата по делото категорично се установява, че ищецът е бил включен във възпитателна работа, освен това, видно от плана на присъдата му и определените задачи, включващи индивидуални разговори и беседи, същият е следвало да има организирани срещи в кабинета на ИСДВР, които

съгласно приложения дневник за индивидуална работа са провеждани/л. 17-19/. Следва да се отбележи, че са му били предоставяни и условия за участие в програми за обществено въздействие - „Умение за мислене“, „Толерантност в затвора, толерантност в живота“ (списък на л.с, - 27, работна тетрадка – л. 47-63), антистрес – уоркшоп.

Следователно не е налице цитираното по – горе бездействие на административния орган, поради което и претенцията на л.св. П. С. е изцяло неоснователна.

С оглед изхода на спора и своевременното отправено искане от ответника по касация в полза на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 10-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ искане на П. В. С., изтърпяващ наказание "лишаване от свобода" в затвора в [населено място] съдът да разпорежи на ответната страна Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" да прекрати бездействието си и да започне активна индивидуална и групова социална дейност и възпитателна работа с ищеца, като за това бъде определен подходящ срок.

ОСЪЖДА, П. В. С. ДА ЗАПЛАТИ на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" направените по делото разноски в размер на 100 лева.

Решението подлежи на обжалване пред тричленен състав на Административен съд София- град в 14-дневен срок от съобщаването за изготвянето му.

Преписи от решението да се изпратят на страните.